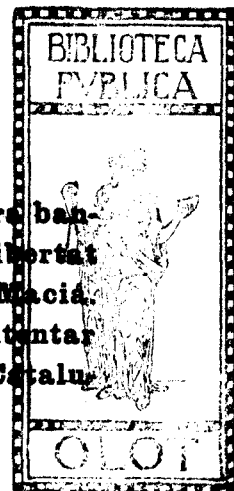

Acció CIUTADANA

SETMANARI REPUBLICÀ FEDERAL

Olot, 21 de Juny 1930.—Subscripció 5 ptes. l'Any. Número solt 10 cts.—Redacció i Administració, Concentració Republicana —Any I.—Núm. XVII

Ens han indultat la nostra bandera, però resten sense llibertat els presos socials i el grup Macià. Què fàcil ha estat acontentar els elements dinàstics de Catalunya!

Per la República

MARCELÍ Domingo, l'apòstol incansable de les idees republicanes, el pal·ladi entusiaste i atrevit de la vertadera democràcia, ha donat una interessant conferència a l'Ateneu de Madrid. Com de costum, amb arguments solidíssims i trets de la mateixa realitat, ha fet un brillant panegíric de la República, la forma de govern que han de voler els pobles que realment estimen la seva independència i la llibertat dels seus súbdits. Per a disfrutar de semblants qualitats s'ha de posseir, però, un grau tal de civisme i amor als drets naturals de l'individu que facin possible l'alçament unànim de tot un poble quan veu trepitjades les seves llibertats i escarnides les seves conviccions més cares. Solament els pobles, quina espirituatitat dels seus habitants vibra a l'unisson, per a treballar i obtenir tots els seus drets individuals i col·lectius, com és França, Suïssa, etc., poden disfrutar del règim de govern que és certament un ajut i encarrilador del veritable progrés i benestar del país, en lloc d'un detector i destorbador d'ambdues coses.

Avui tothom que pensi sincerament i amb llealtat vulgui servir la seva Pàtria, ha de voler per ella la forma de govern republicana, que és enterament flexible a totes les modalitats de govern que demanin les necessitats del país i referint-nos a les terres hispàniques és l'únic règim que podria salvar el xoc inevitable que a la llarga hi ha d'haver entre els seus diversos pobles, avui ben disposats a una república federal i demà;... potser seran unes altres les seves aspiracions. Solament els que estiguin coaccionats per la tirania d'uns interessos materials, amparats i sostinguts per aquest règim d'irrealitats i que recolça sobre un gruix d'ignorància, curosament mantinguda, i no es vegin amb cor de lluitar amb un règim netament equitatiu i aimant de practicar els principis de la Justícia, en el desenvolupament dels seus problemes de govern, solament aquestos poden ésser uns entusiastes defensors dels poders dinàstics i servir de falsos cireneus en l'injust calvari que fan sofrir el poble carregat amb una tan pesada creu.

En el nostre article frontal de la setmana passada, el nostre amic, Salvador Perarnau, escometia els nostres jefes polítics, titllant-los de covards, per no saber-se sortir de la seva actuació pacífica i prenyada de seny, tot dubtant del poble, a quina cosa no tenen dret, puix, com feu resaltar un dels nostres cabdills polítics, l'únic que sabé prendre una actitud noble i plena de dignitat,—el senyor Macià,—el poble sempre respon, quan és cridat per una veu sincera i ennoblida per una constant pràctica de les idees a la implantació de les quals es demana el seu ajut.

Avui el que falta és un home que tingui el coratge i talent necessari per veure que el que ens fa por no és més que un fantasma, una ficció i sàpiga plantar-li cara, doncs el poble no es quedarà enrera. Tothom anhela sortir-se d'aquest ambient d'hipocresia i excessiu temor que es respira per a tot arreu i tothom espera que surti aquest home intel·ligent i valent que s'atreveixi a esberlar l'escorça podrida que embolcalla la nostra vida social i sàpiga fer sortir la nova vida que, des de temps, va fent el seu camí de germinació i que solament manca que el bisturí revolucionari descrosti la seva superfície, per que surti ufanosa a la nova llum que busca. Per això fer, cal que tots meditem els transcendents moments que atravessem i no despreciam aquesta hora històrica per a conquerir per el nostre poble la forma de govern que més ampari la seva llibertat i personalitat.

RAMON MARCORT

El treball dels intel·lectuals no tot arriba al poble

Els homes gairebé a tots els perd la pretensió d'enlairar amb desmesia el seu pensament i la seva acció.

Aquest orgull per a conquerir el que podem anomenar glòria individual, allunya del poble àdhuc a n'els valors i mentalitats més significades.

L'afany d'intel·lectualitzar-se, la pruïja d'indagació en aquells afers que requereixen ja d'una preparació determinada per a que amb facilitat pugui tothom assimilar-se, el caprici d'alambicament de tot allò que podria exposar-se amb senzillesa, l'ofuscació de conceptes amb ostentacions de tècnica, ja per escrit, ja de paraula, indiscutiblement logren per a un la possessió d'un lloc significat dintre les fileres del petit sector de professionals, però proporcionalment l'home de capacitat reconeguda, s'allunya de les multituds, el seu enlairament li fa perdre el contacte amb el poble puix que es distancia de les seves qualitats de comprensió, n'oblida les necessitats i la seva manera d'ésser.

Es respecta a l'intel·lectual, al filòsof, neix cap a ell una admiració; però com a n'el sant i a l'heroi, aquesta admiració, aquest aplaudiment de les multituds, es perd sense donar cap fruit dins la més completa esterilitat; la vida retreta dels uns, i el sacrifici personal dels altres, no atreu cap nombre de seguidors per el camí de les seves virtuts ni exemples.

Es una tasca difícilíssima per a el savi saber-se apropar al poble.

Clar que al tractar aquesta qüestió no pot fer-se amb homogeneïtat, puix hi ha home de ciència que per la naturalesa dels seus estudis té de viure allunyant-se ben a desgrat seu de les multituds; podem, però, estendre'ns a la gran generalitat d'intel·lectuals.

Dient això, no crec que pugui entreveure's un atac a la cultura ni a la superació moral de l'individu, ja que difícilment podrà donar llum qui no sigui posseïdor d'una gran claretat d'intel·lecte. A més, no creiem pas que s'apropi al poble aquell que, reconeguent-ne els seus vicis i els seus defectes, hi transigeix i els tolera, sinó el que s'esforça a conèixer la capacitat de comprensió dels individus, i de paraula o amb acció planera el convenç de que per a el poble les mateixes torces que posseeix són les úniques que poden valdre-li per a conquerir-se el màxim de benestar i llibertat.

Apropar-se al poble, vol dir treballar dins del poble mateix, consagrar-hi la vida d'una manera pacient, defensant-lo contra les tiranies que l'oprimeixen, protegint-lo, millor educant-lo, convençant-lo que ell sol, valent-se del sens fi de mitjans de que disposa, pot defensar-se i protegir-se.

Per això, no ens precisem les santetats, fladores de la solució dels problemes socials amb el capgirament de les lleis de la naturalesa, esperant

dels miracles; ni de les heroicitats, gairebé sempre estèril sacrifici d'un home, quin cor i pensa, al servei de les multituds, podrien contribuir de manera més eficaç en els afers de transformació humana.

No anem de cara a la glòria individual; treballlem d'incògnit, i que sigui l'ideal de tots alligonar els pobles per el camí de la llibertat.

D. SALBERT

¿Els comptadors d'aigua són convenients?

En el meu anterior article «El problema de les aigües a Olot», vaig procurar demostrar d'una forma que no deixés lloc a dubtes, que essent l'aigua un aliment essencial en tots els focus de població, no tan sols no s'havia de mesurar la quantitat necessària per habitant i dia, sinó que s'havia de mirar, intentar, procurar per tots els mitjans possibles la seva abundor. Avui dec afegir-hi més. L'aigua ha d'ésser un article *abundant i de fàcil adquisició*, que estigui a l'abast de tothom, perquè solament així és possible fer obra positiva en bé de la població i d'un modo especial per a la classe treballadora, que en definitiva és la més nombrosa i a l'ensem la més necessitada de fruit de totes les aventatges encaminades a la conservació de la salut, donades les particulars condicions de les seves vivendes i del seu treball. Ademés, aitals aventatges no deixen de tenir sempre un gran valor educatiu, exponent de la major cultura d'un poble; del que es pot deduir que sota aquest punt de vista, i en aquest aspecte adquireix l'aigua un sentit i una importància transcendentals. En la consciència de tots està que és element de primera necessitat i que com a tal té d'ésser facilitada per els municipis en les millors condicions possibles, tant en qualitat, com en quantitat, com en *preu*, a fi i efecte de que no sigui factible restringir-ne l'ús, sempre, clar està, que no sigui un negoci ruïnós per el municipi proveïdor. Naturalment, doncs, que tot el que contribueixi a l'encariment de tan precios líquit, serà d'una fàcil indefectible un mitjà de retràs per a l'Higiene pública i privada per la raó de que farà que tal restricció esdevingui un fet consumat, cosa del tot lamentable. L'aigua no sols serveix per a l'alimentació, sinó que en la casa de l'home hi té una funció fonamental, com és la de la neteja, tan del cos com de la vivenda i una neteja adequada sols s'aconsegueix amb un proveïment abundant d'aigua substància, de tal manera que no s'hagi de tenir en compte la quantitat gastada; ja mai l'aigua ha de servir per a verificar una neteja fluixa, doncs aquesta deu ésser total i absoluta i per a aconseguir-ho s'ha de recórrer a tots els mitjans, entre els quals hi figura, i per cert d'una forma ben eminent, el factor econòmic del *preu*, que s'ha de procurar que sigui ben reduït, ben baix i ben mínim.

A mesura que ens anem modernitzant, és innegable que es fa necessària més quantitat d'aigua i així mateix ho és, que tot el que contribueixi a la seva restricció és un element de retràs en el camí de la cultura i educació.

Doncs bé; en aquest camí ens trobem sempre en que totes les facilitats, que es donguin per l'ús, d'article tan necessari, en abundància, contribuiran en en perfeccionament de la salut.

I ara jo pregunto ¿els comptadors d'aigua contribuiran a aital efecte?

En el meu concepte no; aquesta resposta sembla a primer cop d'ull que sigui equivocada, perquè per mitjà dels comptadors no es necessiten dipòsits a les cases, i no hi ha pas cap dubte que quan l'aigua ve directa hi ha menys perill de contaminacions per moltes circumstàncies que no són del cas exposar; aquesta és la raó per el que tals aparells es fan desitjables higienica-

ment; però crec jo que aquesta, pot quedar anul·lada obligant als propietaris dels immobles a usar dipòsits en bones condicions de material i aïllament complet. Quedant anul·lada aquesta condició ¿quines són les aventatges que porten els comptadors? Al meu entendre solsament inconvenients per a el consumidor, essent les úniques aventatges per a el municipi, que al meu entendre, no deu haver de fer com una empresa qualsevol, mirant solament les grans ganàncies, sinó que el seu punt de mira deu i ha d'ésser el bé comú.

Es ben cert que si fos solament per els gastos a fer per els propietaris poca cosa s'hi podria dir, sempre que l'Higiene en sortís beneficiada; unicament els interessats hi podrien objectar quelcom, tota vegada que de sempre han seguit un règim d'aigües que els ha obligat a esmerçar X pessetes, per tal de canalitzar-les i distribuir-les per les diferents vivendes i usos; però és el cas que si no totes, la immensa majoria al menys de les instal·lacions de canyerries casulanes sembla que no reuneixen les condicions idònies per el sumistre d'aigua per mitjà dels comptadors, per ésser de poca capacitat i moltes d'elles en llocs de les cases poc adequats per a aquest règim; obligant això i que hi hagi grans remanents i obres a les finques per a adobtar-lo, el que obligaria als propietaris a dispendis més o menys quantiosos, segons fossin el nombre de vivendes particulars que en ella hi hagin. Aquestes despeses, que seran obligades o voluntàries, no són pas de despreciar, doncs, sumats tots pujarien a molts milers de pessetes i fins de duros.

El municipi crec jo que tampoc té totes les canyerries en tals condicions que facin possible el règim de comptadors; de la mateixa manera l'obligaria a dispendis no petits.

A conseqüència d'aitals dispendis, la majoria, per no dir tots els propietaris, carregarien sobre els lloguers un tant de X pessetes, a fi de cobrir els desemborsaments fets i, naturalment, com que no hi voldrien perdre res, molts d'ells no solsament hi carregarien els interessos justos, sinó que a més hi afegirien el tant d'amortització del capital empleat, amb el que s'augmentarien els lloguers de les vivendes. Però, no és això solament: els llogaters, com és molt natural, tindrien que pagar l'aigua que gastessin, cosa que amb el règim actual ho fan els propietaris; indubtablement que en tot aquest *maremagnum* qui en resultarà perjudicat sempre no serà pas certament el propietari, sinó que serà el llogater i amb ell la classe més necessitada, per el que és evident una vegada més que els lloguers seran més pujats de *preu ipso facto*.

Aquesta puja de preus portarà d'una manera immediata i certa l'estalvi de l'aigua, car solament se'n usará la quantitat més indispensable per als efectes de l'alimentació i d'una netedat superficial, no prodigant-la mai per a la més acurada i fonda de les robes i d'una manera especial de les vivendes, i fins crec que en molts casos s'estalviaran moltes descàrregues dels *waters*, i el més pitjor encara, algunes de les famílies més necessitades l'estalviaran quasi tota, i veurem com fan cua per els carrers, davant de les fonts públiques, per mor d'un cantí d'aigua, que serà tota la que gastaran. La Higiene privada i de retop la pública, en tot aquest *afer* no hi guanyarà gran cosa, ans ben al contrari, sofrirà un retrocés que, a la meua manera de veure, pot ésser ben sensible, sobre tot ara, quan tot just estem en període d'encarriament.

Tot això no vol pas dir que els comptadors siguin anti-higiènics *per sa*; ben lluny de mi aital idea, però ho poden esdevenir en quant són susceptibles de contribuir a la restricció voluntària, si es vol, en l'ús de l'aigua.

Certament que els probables efectes esmentats estaran condicionats per força al cost i valor

que s'assigni al metre cúbic d'aigua, el que, si no tinc mal entès, ara per ara es pensa posar-lo entre els 35 a 40 cèntims. Fent comptes, doncs, i comparant-lo amb el *preu* actual de la pluma d'aigua, que val 100 pessetes l'any, resultarà, si es valora a 35 cèntims metre cúbic la mateixa quantitat d'aigua equivalent a una pluma, o siguin 1440 litres diaris, al final de l'any pujarà a 183'96 pessetes; si a 36 cèntims, 189'215 pessetes; si a 37 cèntims, 194'472 pessetes; si a 38 cèntims, 199'728 pessetes; si a 39 cèntims, 205'384 pessetes; si a 40 cèntims, 209'940 pessetes; nombres són aquests que tal volta no tindran importància per molts que no els vingui d'unes quantes pessetes més o menys, però per la majoria sí que en tenen d'importància, i molta.

Per últim, torno a recalcar el que deia en el meu últim escrit: el problema de les aigües d'Olot no es resol pas d'una manera efectiva per mitjà d'un dipòsit de més cabuda i més alt, ni per comptadors i ni tan solament per aigües complementàries; solament es pot solucionar amb un caudal abundant, que s'ha d'obtenir mitjançant el seu estudi per homes entesos en la matèria.

S. SALA

Olot, Juny de 1930.

Comentari

Filem massa prim

Sovint arriben a les nostres oïdes, veus de caríssims amics, qui, amb la més bona fé del món, ens informen de l'esverament i escripols de consciència que torturen l'intel·lecte d'alguns llegidors d'aquest setmanari, quan s'adonen de la fertilitat exuberant amb que es manifesta algun dels nostres col·laboradors. Aquests senyors no arriben a capir com un mateix individu pot irradiar, sense un greu perill de desencertar continuament, la seva activitat periodística envers sectors tan diversos com són, per exemple, fer crítiques d'art i tocar a l'ensem qüestions socials.

Coaccionats per semblants perjudicis, s'abstenen de llegir els seus treballs, amb aquella atenció que reclama el desig de fer-ne una opinió imparcial i justa de la cosa llegida i sense pensar-s'hi gens claven a l'esmentat escriptor els epítets més pejoratius, titllant-lo de voluble, d'inconseqüent, de flux, indocumentat, etc.

Aquesta manera d'enfocar el pensament, amb una tal precipitació, respon gairebé sempre a una petitesa del mateix i a una manca d'instrucció i educació que els suministri la llum espiritual que necessitaria el seu esperit, per alliberar-se de la ceguera que pateix i que l'obliga a veure fosques les coses que són realment clares. Aquests individus tan delicadament partidaris d'una activitat especialitzada en una sola cosa i tan enemics dels talents enciclopedistes, haurien de llegir el savi alemany Spengler i potser es farien càrrec com un individu pot abraçar tota la civilització de la Humanitat, a través de tots els temps, fent-ne una atrevida crítica de tot i no ésser avui encara desautoritzat per ningú. D'aquesta manera tal vegada comprendria que no cal que cada assumpte tingui el seu comentador, sinó que el que cal és que cada tema sigui tractat i discutit per una persona que tingui una intel·ligència desperta, una intuïció viva i uns fonaments de cultura que serveixin de premises per a fer una acertada conclusió de tot estudi que faci. Deixeu-se, amics, de voler jutjar el contingut, per el continent; deixeu-se de llegir, primer la signatura, i després la cosa signada, puix que fent-ho així us exposeu a errar continuament i fer lamentables apreciacions.

Ha d'ésser el fons i no la forma, i menys la seva signatura, el que ha de disposar favorablement o desfavorablement el vostre esperit a jutjar el que vosaltres llegiu.

Pel demés, quan millor seria suplir la deficiència que el vostre zel pugui obrir en una publicació que aprecieu, enviant treballs més ben informats que els que vosaltres trobeu fluixos o mal orientats i creieu, que tots hi guanyaríem. Que més voldria, ACCIO CIUTADANA, que no té altra

aspiració que servir als seus estimats lectors treballs que els siguin plaents i educatius, que poder comptar amb una col·laboració ben extensa i completa!

DEMÓFIL

Vària

Copiem de «Heraldo de Madrid»:

«...Y todo por el pan espiritual.—Dos mil niños sufren insolación por tomar la comunión al aire libre.—El espectáculo de las camillas fué algo muy deprimente.

Barcelona 17.—En la avenida de María Cristina, y organizada por el Comité ejecutivo de la Exposición misionaria, se celebró el domingo, por la mañana, de siete a nueve, cuando el sol era fortísimo, la comunión de unos treinta mil niños.

Frente al surtidor grande se levantó el altar principal, en el que ofició el obispo, y a los lados, y en altares más pequeños, celebraron el precepto apostólico el Caquetat de Colombia y el Shikoku del Japón. La ceremonia revistió gran aparato; pero unos dos mil niños, levantados desde las seis de la mañana para asistir al acto, no pudieron resistir los ardores del sol y sufrieron desmayos e insolaciones, constituyendo un espectáculo lamentable. En los puestos montados por la Cruz Roja, en los que había unos ochenta individuos, fueron asistidos hasta dos mil niños, la mayoría niñas, acabándose el éter de que disponían para que recobrasen el conocimiento.

Sólo en un palacio de cine fueron asistidos setecientos niños; en un restaurante, trescientos cincuenta; en la plaza del Universo, trescientos, y en la plaza de Montserrat, trescientos cincuenta.

El espectáculo de las camillas llevando niños a los puestos de socorro fué deprimente en alto grado, y parece que ocho o nueve de estos niños se encuentran en grave estado.»

«Ya hace unos días que «Heraldo de Madrid» censuraba (con la levedad que la censura le permitió a él censurar) el bárbaro espectáculo dado en nuestras calles de obligar a una niña, que a duras penas contaría cinco años, a permanecer arrodillada ante una imagen las cuatro horas que duró un absurdo desfile procesional de los que tanto se vienen prodigando en estos meses.

Poco después hubimos también de lamentarnos de que se sometiera a unos centenares de niños a la tortura de soportar la lluvia y caminar sobre el lodazal del Cerro de los Angeles en otra de las espectaculares pamemas religiosas que para cultivar el espíritu «cerril»—el espíritu del Cerro de los Angeles—entre los españoles organizan las aguerridas huestes a las órdenes del general Alfonso Torres.

Pero la crueldad, la falta de ternura, la carencia absoluta, no ya de sentimientos, hasta de instinto, han culminado en esta comunión de Barcelona, en la que más de «dos mil niños», atacados de fuerte insolación, tuvieron que recibir asistencia facultativa.

¡Un poco de caridad y de amor a la infancia, rústicas administradores del catolicismo español! Que Cristo dijo: «Dejad que los niños se acerquen a mí»; pero no ordenó «que se los lleven» ni formados en fila jesuítica de a tres ni expuestos a los rigores de los «hielos del gélido invierno y los soles del rojo verano».

He aquí algo de que debieran ocuparse en sus campañas esns padres de familia que ahora pretenden organizarse, que lanzan vibrantes manifestaciones y adornan la ciudad con chillones «affiches», en los que anuncian que van a salvar muchas cosas que ellos estiman fundamentales y ven amenazadas.»

CONSULTORI. JUBERT

MEDIC-QUIRÚRGIC
Malalties de les criatures.
Malalties de la pell.
Cirurgia infantil.—Cirurgia dels ossos.
Diagnòstics.

Traslladat: Plaça Constitució, 7, prals.-GIRONA

Municipals

Comissió Permanent.—Sessió del dia 17

Hi assistiren tots els senyors Consellers, presidits per l'Alcalde don Joan Tresserras.

Llegida pel senyor Sanz, Secretari interí, fou aprovada l'acta de l'anterior.

S'acordà ço que a continuació s'esmenta:

Passar al Ple de l'Ajuntament la comunicació de la Junta de l'Hospital acompanyant el projecte d'un nou Reglament.

Unir a l'expedient del concurs anunciat per la provisió en definitiva de la plaça de Secretari de l'Ajuntament, les instàncies dels senyors Ortiz Saez, Alcázar, Mor d'Invernais i Alique.

Passar a la Comissió Central les instàncies dels senyors Font, Nicolau, Iguésies, Pujol, Barberí A., i Barberí C., demanant la revisió de l'expedient que motivà la seva destitució de la Banda Municipal suara disolta; i la dels senyors Agustí J. i Prat sol·licitant sigui resolta l'instància que juntament amb altres veïns presentaren el 30 d'abril de l'any passat, en la qual exposaven la necessitat d'un local tancat per transaccions del mercat diari, a les Hortes d'En Guinó.

Passar al Negociat de Foment la sol·licitud del senyor Busquets demanant que se li deixin acabar unes acerces amb «portland».

Passar al Negociat de Governació les instàncies del senyor Planagumà, suplicant que, a l'igual que els altres industrials de la seva categoria, se li dongui el lloc corresponent per a instal·lar taules al Passeig de Blay; i la del senyor Nogué sol·licitant la concessió de la Plaça de Braus per a celebrar-hi varis espectacles durant els mesos de Juliol a Octubre.

Atorgar el permís per a practicar obres al senyor Olivas i a la senyora Vidua Güell.

Passar al Ple de l'Ajuntament l'informe del Negociat d'Hisenda perquè acordi el que més oportú cregui, per tal de contribuir a l'obra d'acabament de la Capella del Cementiri.

Nomenar al senyor Claramunt Vinyas, Agent Administratiu, perquè faci les diligències necessàries per tal que vagin a càrrec de l'Ajuntament, l'administració i recaptació a Barcelona de l'arbitri municipal sobre el producte net de les Companyies anònimes i comanditàries per accions no gravades en la contribució industrial i de comerç.

Passar al Negociat de Foment l'informe proposant com oportú i convenient l'adquisició de canons de ferro per l'ampliació i millora de la xarxa de repartiment d'aigües de Sant Roc.

Per últim, s'aprovà en principi la proposició presentada per el senyor Descals, interessant que l'Ajuntament encapçalí la subscripció per a instaurar una Colònia Escolar, amb 3000 pessetes, com a màxim, sense perjudici de donar-ne compte al Ple de l'Ajuntament per la seva definitiva aprovació.

I sense cap altre assumpte, la Presidència aixecà la sessió.

D'ací i d'allà

Ens plau felicitar al bon amic Miquel Andorrà per el bon gust que ha demostrat posseir en l'arreglo, decoració i mobiliari del seu local de sastreria, instal·lat en la Plaça Alfons XIII.

Serà un dels establiments que més embellirà el nostre Carrer Major.

Brillantíssimes foren les tradicionals sardanes del Corpus d'enguany, celebrades en la nostra Plaça Major. El distingit jove i amic, N'Antoni Casadellà, que fou qui representà als joves, es veié acompanyat per un lluït estol de gentils parelles.

La nostra més coral felicitació.

Federació Republicana Socialista de l'Empurdà ens ha tramés el manifest amb que saluda al poble i ratifica el seu vell ideari de lluitar per les llibertats de casa nostra. En tot ell hi campeja un esperit netament demòcrata i català sincer. La nostra enhorabona i fervent desig de poder col·laborar amb tan valuós element en defensa de la nostra causa comú: Catalunya, que vol dir República.

El número anterior d'ACCIO CIUTADANA, que era extraordinari, i per tant valia vint cèntims l'exemplar, sortí, per un descuit de l'impressor, amb el mateix preu que els números ordinaris.

En conseqüència fou completament d'acord en la

direcció d'aquesta publicació el que el nostre repartidor en cobrés vint cèntims en lloc de deu, com és de costum.

Avui, de retorn del seu viatge de noces, arriba el nostra volgut company Antoni Dot-Arxé i la seva gentil muller, Na Remei Casademont.

Amb tal motiu, i desitjosos d'ofrenar-li un modest homenatge, el Chor «La Estrella», format per elements de la «Concentració Republicana» li farà avui a les deu de la nit, un concert davant del seu estatge, interpretant escollides cançons de la nostra terra.

Molt bones i més econòmiques de preu, són les GALLETES i BISCUITS

Maria Artiach

Demaneu-les als millors establiments

Sabem que el «Casal Català» està organitzant per la propera diada de Sant Pere, un aplec a Sant Martí del Corb, que a jutjar per les dades que en tenim, resultarà una festa altament simpàtica, agradable i no dubtem acompanyada per una gran generació olotina.

Hem visitat la notable exposició que al Citroën hi té l'artista olotí, Senyor B. Mas Collellmir, de la qual en parlarem en el número pròxim.

Estigué a Olot a l'objecte d'organitzar una propera excursió per les festes del 15 d'Agost, en representació del Chor de Tarrassa, el nostre company, Joan Mateu. Tan prompte ens sigui possible donarem detalls de l'esmentada excursió que es projecta.

Hem rebut una fulla anunciant els Premis Mulleras, la qual tenim a disposició de tothom que vulgui assabentar-se de les condicions amb que es repartiran els esmentats Premis.

Electricitat Médica Cures per diatèrmi, sord'altura, etc.—Raigs X. GASSIOT Plaça de l'Estel (Pla de Llacs) entrada per l'avinguda Paluzie.

Per a pendre part en els grans festivals que es celebraran a l'exposició de Barcelona a la revetlla de Sant Joan, ha estat contractada la popular i estudiantosa cobla d'aquesta ciutat «La Principal Olotina».

El dia 24, festa de Sant Joan, l'esmentada cobla donarà dues audicions de sardanes a la Rambla de Badalona.

Li augurem un altre èxit dels molts que porta ja conquerits.

Gasetilla suplicada:

«Ha estat nomenat pendentista de la processó que el pròxim dimarts sortirà de l'Església dels pares Caputxins el tercer tinent d'Alcalde i acreditat industrial en Baldri Descals Aubert, el qual ens prega que fem avinent a tots aquells que, per ommissió involuntària no rebessin l'oportuna invitació, per acompanyar-lo en la dita processó que es donguin per convidats.»

Per manca d'espai ens veiem obligats a deixar per la setmana entrant la secció de «Cinema, Teatre i Música».

Per bon savó, elegiu sempre el Chimo

Renta a la perfecció i no es gasta.—Una pastilla d'aquesta famosa marca, dura per dues de les altres.

Proveu-lo i us convencereu.

Els Esports

FUTBOL

Olot F. C., 3. - F. C. Bisbal, 5

Diuenge el nostre equip es traslladà a La Bisbal per contendir en partit amistós amb el titular d'aquella.

A l'anada, un dels automòbils en que hi viatjaven els nostres equippers sofrí un greu accident, el qual, però, sortosament, no portà les conseqüències que hauria pogut ocasionar; es produïren lesions de poca importància.

Això i la manera descarada en que l'àrbitre es mostrà parcial a favor dels bisbalencs, determinà el resultat anotat més amunt.

Per a demà s'anuncia un partit de futbol entre les seleccions Olot F. C. i Centre Fontanella, a benefici del jugador Pere Surias.

EXCURSIONISME

Demà un nodrit grup d'excursionistes, farà una sortida a Sant Julià del mont. El punt de reunió serà a la Plaça del Carme, a les sis del matí.

Impremta de Pere Aubert. Olot

LINCOLN

Xampany garantit de Cava

Caves Sant Sadurni de Noya

Dipositari: ESTEVE HOSTENCH.-- OLOT

Hotel-Restaurant de Sant Sebastià

PALAFRUGELL

**Situat en el millor lloc
de la Costa Brava. - Teléfon, 7**

Banc Comercial de Barcelona

Capital: 25.000,000 de pessetes, totalment desemborsat

Casa Central: BARCELONA, Passeig de Gràcia, 3 i 5
Direcció telegràfica i telefònica: «COMBANK»

Sucursal d'OT: Sant Rafel, 4.-Teléfon, 22

Compra-Venda de tota classe de Valors
de contractació corrent.

Negociem els cupons de Venciment 30 de Juny
i Primer de Juliol vinent

Caixa d'Estalvis { A la vista, 3 per cent anyal
A sis mesos 4 » » »
A un any 4 1/2 » » »

Comptes Corrents - Cambra Acuirada - Dipòsits
de Valors i totes les demés operacions
de Banca i Borsa

ENTITATS ASSOCIADES:

BANC DE PRÉSTECES I DESCOMPTE
BANC INTERNACIONAL D'INDUSTRIA I COMERÇ

Banc de Catalunya

CAPITAL SOCIAL: 50.000,000 DE PESSETES

CASA CENTRAL: Rambla d'Estudis, 10. - Barcelona

Sucursal d'OT: Sant Rafel, 24

AGENCIES I SUCURSALS: Barcelona (Sans, Sant Andreu, Gràcia, Rambla del Centre, Plaça d'Espanya), Madrid, Girona, Lleida, Tarragona, Las Palmas (Canàries), Anglès, Arbúcies, Arenys de Mar, Badalona, Banyoles, Blanes, Calella, Eivissa, Figueres, Hospitalet, Hostalrich, Igualada, Llagostera, Malgrat, Masnou, Mataró, Molins de Rei, Palafrugell, Palamós, Port-bou, Santa Coloma de Farnès, Torroella de Montgrí, Valls, Vendrell, Vic, i Vilafranca del Panadès.

FILIALS: Banque de Catalogne (París-Perpignan-Cerbère), Banc de Tortosa i Banc de Reus de Descomptes i Préstecs.

Oferim al públic les màximes facilitats per a tota classe
d'Operacions de Banca i Borsa

Caixa d'Estalvis. - Interessos al 4 % anyal

Negociem els Cupons venciment 1.er Juliol proper

Revisem acuradament les amortitzacions

V I A T G E S C A T A L O N I A

RADIO GRAMOLA

“LA VOZ DE SU AMO”

Única en elegància i sonoritat.

Una meravella tan en radio com en discos.
Gran Premi en l'Exposició de Barcelona 1929

Esteve Molas

Clivillers, 21.-OT

DEMANEU UNA AUDICIO
I US CONVENCEREU QUE ES LA MILLOR

EL MÉS BÓ

EL DE MÉS RENDIMENT

LA PICADORA

SABOR

DE VENTA EN TOTS ELS
BONS ESTABLIMENTS

! EL MÉS ECONOMIC